

Вирівняйте залеглу і відновляйте свою передплату на "У. Р. В".

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО КОЖНИЙ ЗАДОВЖЕНИЙ ВАМИ СВОЇМ ГАЗЕТИ ЦЕНТ СПИНАЄ ЇЇ РОЗВИТОК І СПРИЧИНЯЄ ВЕЛИКІ ТРУДНОСТІ ЇЇ ІСНУВАННЯ!

ПО РАЙОНАХ ЗЛИДНІВ ПЕРЕД ВИБОРАМИ В НІМЕЧЧИНІ

Німецькі свідомі робітники мандрують по хатах робітничих кварталів і ведуть пропагандистську роботу за втягненням робітників до комуністичної партії й підтримкою компартії вчас парламентарних виборів.

Дошовий недільний ранок. Обриштовані всякою агітаційною літературою, спеціальними виданнями для цього по-свідками, карнавами, листами для збирання грошей та партійними марками ми починаємо гуртками з 6-8 душ обходити будинки та окремі квартири. Тут ідеться не тільки про передвиборну агітацію, а й про збирання грошей для виборного фонду, що його партія дуже потребує. Бо, якщо всі інші партії щедро забезпечені грошми підприємців та фінансового капіталу, якщо, приміром, соціал-демократів, крім усіх інших субсидій таємничого походження, дістає від самих профспілок мільйон марок до виборного фонду, то компартія залежить тільки від робітничих шагів і спирається тільки на них.

А тепер якраз період жорстокого безробіття, чимраз більшої дорожнечі й справді голодної заробітної платні, і тому наша справа трудна. Але ж, щоб провадити велику кампанію, кінце потрібні гроші. Отож ми йдемо по квартирах визискуваних та злиднених, щоб агітувати не тільки за партію, а й за її виборний фонд.

Наша група йде однією вулицею в районі славновісного Моабітського карного суду, тобто того будинку, за мурами якого пробули підчас війни досить довго Карл Лібкнехт та Роза Люксембург і де завжди поневірялися безліч товаришів. Це — тиньова вулиця "дрібного люду": тут живуть люди незаложені. Крім інших ознак, про те вже свідчить той факт, що тут у будинках є лише один вхід, а не так, як по інших берлінських домах, де є головний вхід для "панів" та бічний для службовців і де над входом є напис великими літерами:

"Вхід тільки для панів".

Заходимо на подвір'я такого будинку — касарні. Усе тут одоманітне-сіре. В кожному вікні однакові фіранки. Дарма що, вже 9 година, проте тут не видно жадної ознаки життя. Усі жильці начеб то ще міцно сплять. Неділя та негода спонукують пізно спати.

З нашого кола лунає революційна пісня. Незабаром кілька фіранок підніються і в вікнах з'являються цікаві напівзаспані обличчя. У декотрих спочатку видно певне незадоволення з того, що їх будили. Більшість напервах гадає, що то приїшли жebraки, які останніми часами чимраз більшими гуртами ходять по будинках та подвір'ях, співають сентиментальних пісень і благають милостині. Але звуки наших пісень скоріш напояють жильців.

Незабаром уже видно першу ознаку співчуття: в одному вікні з'являється червоний прапорець. Після цього першого прояву прихильності, що підбадьорює нас, маємо другий. З іншого вікна лунає вигук:

"Рот фронт!" ("Червоний фронт!") — гасло "забороненої" спілки червоних фронтівників.

За кілька хвилин ми вже в центрі уваги всіх жильців. Усі кинулися до вікон і цікавим поглядом озирують наш гурток. Ми вважаємо цей момент

за слушний, щоб розпочати свою працю, і один із нас по-дається вперед і починає промовляти. Він говорить про мету нашої агітації, про те, що відірване нашу партію від інших, і закликає всіх енергійно підтримувати її. Підчас цього ми групами з двох чоловіків йдемо до окремих квартир.

Перші двері, що в них ми постукали, відчиняє нам чоловік років з 50. Ми даємо йому передвиборну газету та агітаційні брошури й просимо жертвувати до фонду компартії. Він запрошує нас до хати, але одразу зауважує:

— Мину наперед заявити вам, що в моїй особі ви маєте політичного противника.

Ми озиремося навколо, оглядаємо приміщення. З кожного кутка виглядають гої зади.

— Отже, ви противник революційного пролетаріату? — питаю я.

— Та ні, я не це думаю — відказує він, дещо зникновівши. Я вже 28 років член профспілки і 26 років належу до соціал-демократичної партії. Я вже не раз брав участь у боротьбі й завжди борюся за справедливість. Останніми часами

немає де правди діти — я почувую себе втомленим і зневіреним. Усе занепадає. Ми далі більше втрачаємо свої права. Наша соціал-демократична партія була здобула міцні позиції, а проте, я почувую, що тепер нам гірше ніж кілька років тому.

— А всеж. Це саме кажете ви, комуністи. Ви почуваете це саме, але не викажете. Це тому, що соціал-демократи вже давно протиробітничі партія. Усі міністри та поліційні чиновники, що керують тепер соціал-демократією, прислужники капіталістичному суспільству. Її позиції, що про них ви кажете, є позиції ватажків, а не робітничої класи. Якщо вам ходить про себе, про свою справу, про справу всієї робітничої класи, тоді ви маєте пристати до фронту революційного пролетаріату, до комуністичної партії.

Підчас нашої розмови виходить ще кілька жильців будинку. Вони уважно стежать за кожним нашим словом.

— Невже компартія хоче того самого, що в СРСР? — разом питає хтось із слухачів.

— Егеж. Ми хочемо революційними засобами обернути Німеччину в вільну робітничо-селянську республіку.

— Але кажуть, що в Росії тепер бракує харчів?

— А що в нас? — перебиває інший робітник. — А скільки вже часу наші робітники не можуть дозволити собі таку "розкіш", як шматочок м'яса?

— Хіба ж може бути ще гірший стан, ніж тепер у нас? — зауважує ще хтось.

— Але так наче б то скасували неділю?

— Зате кожний робітник вільний на п'ятий день.

— Коли в нас і далі буде, як досі, то тут незабаром щодня буде неділя. Тоді ми всі будемо безробітні й здихатимемо з голоду.

— Я вчора бачив, як загін "нашої" соціал-демократичної поліції наваз з гумовими кийками на козлову безробітників. Отоді я відчув, що таке оті

ВАША ДОПОМОГА ЦЕ ОДИНОКА ЇХ НАДІЯ!

СПІШІТЬ З ДОПОМОГОЮ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ В АЛБЕРТІ!

Чарс Старс, секретар Майн Воркерс Юніон оф Канада і Страйкового Допомогового Комітету в Меркол пише:

"...викидання робітників з помешкань далі продовжується, страйк поширюється".

"Ми мусимо виграти цей страйк. Ми мусимо дати охорону братам, яких чекає фальшива судова розправа. Ми мусимо боротися проти викидання робітників з помешкань".

"...ми мусимо зробити що канадську юнію солідною від моря до моря".

ЧИ ВИ ЖЕРТВУВАЛИ ВЖЕ ЩО? ЧИ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ ЖЕРТВУВАЛА?...ХТО ЖЕРТВУВАВ, ХАЙ ЖЕРТВУЄ ЗНОВУ. ХТО НЕ ЖЕРТВУВАВ, ПОВИНЕН ЖЕРТВУВАТИ ШЕ НИНІ!

Спішіть з допомогою впродовж:

THE WESTERN AREA COMMITTEE W.I.R.

c/o J. Hladun 416—1st Ave., N.E. Calgary, Alta.

Станьте активним працівником Міжнародної Робітничої Допомоги.

Name
Address
City Amount \$.....

ЖЕРТВИ ЗЛОЖЕНІ НА ДОПОМОГУ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ В МЕРКОЛ

Робітничі Кооператива "Нью Онтеріо"	\$100.00
Відділ ТУРФДім, Вінніпег, Ман.	62.00
Відділ ТУРФДім, Корбін, Б. К. (збірка)	30.25
Центральний Комітет Жіночої Секції	10.00
Відділ ТУРФДім, Торонто, Онт. (збірка)	15.25
Відділ ТУРФДім, Транскана, Ман.	5.00
Відділ ТУРФДім, Кенора, Онт. (збірка)	18.81
Відділ ТУРФДім, Оттава, Онт. (збірка)	17.00
Відділ ТУРФДім, Руан, Кве. (збірка)	9.80
Відділ ТУРФДім, Саскатун, Саск. (збірка)	6.80
Відділ ТУРФДім, Брентфорд, Онт.	3.00
Відділ-Секції Молоді ТУРФДім, Роздейл, Алта.	2.00
Посиф Бовтет, Келгари, Алта.	2.00

Разом \$281.91

Всім жертводавцям щира товариська подяка. Товариші, допоможіть майнерам в Меркол, Алта., в їхній боротьбі з майновласниками за кращі життєві умови. Допомога потрібна негайно.

За Комітет Західного Округа
Міжнародної Робітничої Допомоги
І. Гладун, секретар.

ЗАМІТКА: на руки комітету в Келгари, Алта., прислано \$132.61, а через ЦВК ТУРФДім передано \$149.30, що разом робить повніше зазначену суму.

З товаришеским привітом,
За ЦВК ТУРФДім,
Т. Кобзей, секретар-скарбник.

УНДО-РАДИКАЛИ ЗБІРАЮТЬ ФОНДИ НА ПОЛІТ-ВІЗНИВ І ТІ ФОНДИ ПРОПАДАЮТЬ КУДИСЬ

УНДО-радикали використовують кожну жертву польської білого терору для того лише, щоб набити свої кишені отими фондами, які збирають на так звану оборону політичних. З отих фондів ніхто й пікопи не бачить жадних рахунків, лише виділяють на виплату УНДО-радикальних часописів поквитовання отримання тих грошей від жертводавців. Куди ж ді-

соціал-демократичні позиції влади.

Тільки революція може нас врятувати. Так проходять дискусії і з інших будинках, і по п'ятьох годинах роботи ми вертаємося до нашого пункту, зібравши 70 марок та 4 записи від робітників, що хочуть вступити до компартії.

Лео Бач.

Берлін.

старанням комітет опіки над політичними в'язнями вислав гроші на мою товаришів оборону. Однак, дивно віддається, бо муну нам сказати, що на наш процес не дав ніхто з отого комітету нічого. А глядячи обороні переліки, що вони не отримали нічого від того комітету опіки політичними, та й ще до того так нечесно адрани нас підсудних, бо приміром в мене то мама затигнула позичку на \$150 і тепер тяжко виплачує. Й то мене боронив раз в Чорткові, а у Варшаві я вже не мав за що взяти оборони. Та чому не кінше, бо за саме зроблення рекурсу до вишнішого суду вимагається в мене \$25, що є безцінністю оборонця дра Ю-ського. Зате й він не скаржу до суду й я не знаю, що маю робити.

Так роблять наші патріоти. Не вважають на те, що чоловік стратить все, що має, а тепер в тяжкій хворобі бореться зі смертю, не маючи жадного средства на лічення. Патріотам не в голові, що віддають молоді люди-адвокати й життя за ідеї. В них, отих сиріт-жовтих патріотів, ідеї — це долари.

Федір Безкорований.

Тюрма Чортків.

До цього обшукуючального листів щодо опіки УНДО-радикальних комітетів над політичними треба зазначити, що студент Федір Безкорований з'явився на 6 червня 1928 року засуджений на три роки важкої тюрми в Чорткові. "Удільний його фашистський суд Польщі за "діяльність на шкоду цілої Речі Посполитої Польської". До того ж і суд присудив йому заплатити 51,000 злотих кар. В отих тюрмах так замучували отого студента, що він зараз доживає своїх решти днів в сухотах, які прищепили йому в тюрмі поліцейським катуванням й диким садизмом.

Саме цими діями на сторінках патріотичної преси в Канаді з'являється стаття про "колоніальне значення заснованого панамі комітету оборони політичних в'язнів в старім краю". Оцей комітет вже існує в Канаді 3 роки, та як він "працює" й "випадає" зі свого задання хай посвідчить оцей лист політичного в'язня, який кається вже більше двох років в чортківській тюрмі. Згадати б не слід, що той самий канадський комітет патріотів був повідомлений свого часу про справу заарештованих Федора Безкорованого й інших студентів, що замучувались в польській тюрмі в Чорткові.

Оті панські комітети вимагають за таким "в'язнем", який є поповичем або сином якогось урядового стопа. За то мужичий сини й сини робітників, що їх на смерть туртурують кати тюрми, нічого не обходять отих панських комітетів. Та ні, не можна сказати, що пани з УНДО-радикальними не опікуються такими в'язнями, бо ж їхні адвокати, теж УНДО-ни, збивають маетки на отій "обороні". Наведу примір: коли польський найздатніший адвокат Грек бере за оборону політичних \$40, то пани адвокати з патріотичного табору кажуть собі платити сотки доларів й судовою дорогою стягують свою належність тоді, коли той самий в'язень догрався зі своїм життям в тюрмі.

СПІВАКИ І СПІВАЧКИ!

Прийміть до відома, що з початком місяця вересня розпочалися проби співу в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу. Проби вже відбуваються два рази на тиждень: у вівторок і четвер. Початок в год. 8-й вечір. Постарайтеся прийти усі. Нових співаків радо вітаємо.

НА ДОНОС НЕСВІДОМОГО РОБІТНИКА БОС ВІДАЛИВ ВІД ПРАЦІ МАЙНЕРА, ЩО ПОСМІВ ГОВОРТИ ПРАВДУ

Вейн, Алта.

Дуже незвичайне є життя майнерів у Вейн, Алта. Не досить того, що мусять вони працювати тяжко за таку мізерну плату, яка не вистарчає на життя, не досить того, що боси і їхні підлані переслідують робітників і прямо знущаються над ними, але до того всего немає тут такого місця, де робітники могли б зайтися по тяжкій праці в майні і поговорити про своє положення та порадитися про роботу, щоб його трохи попра-вляти.

Є тут один ресторан, до якого майнери сходяться і дещо дискутують над умовами праці в майнах та над тим великим виласком, якого допускаються над ними майновласники. Одного разу гурток майнерів ввійшов до цього ресторану і зачався дискусій. Один майнер сказав кілька гірких слів на адресу боса. Якійсь вірний доносчик повідомив про це боса і коли згаданий робітник ввійшов на другий день до праці, то бос закликав його до офісу і приказав йому забиратися геть. Коли робітник запитав про причину, то дістав відповідь, що в цій майні нема місця для тих робітників, які осмілюються критикувати босів.

Другий майнер ціх три тижні ходив до одної компанії, щоб дала йому роботу. Він працював для цієї компанії через кілька сезонів. Бос відповів йому, що прийме його до роботи, коли дістане розпорядження приймати більше робітників. І коли нарешті прийшло до розпорядження і згаданий робітник пішов до боса, щоб прийняв його до роботи, то одержав відповідь, що для нього роботи нема, бо він належить до комуністичної партії.

Цей робітник до комуністичної партії не належав і став ка-

лати босові, що це неправда, але бос і слухати цього не хотів. Він повірив якомусь доноснику, що прискакав цього майнера маючи до нього якийсь особистий упередження. І тільки задики якогось невідомого робітника цей майнер мусить зараз бідувати без праці.

За 8 годин тяжкої праці отримують тут майнери від одного до трох доларів денної плати. Це заздалека вистарчає на мізерний прожиток, однак невідомі майнери не асертують на це уваги. Багато з них буде голодувати, але обійтися без гарячих напівків не можуть. Зараз по виплаті йдуть до барів і там пропивають тяжко запрацьовані центи, а деякі відвідують клуби, або картярські пори і там програють свої заробітки.

Вже час, щоб такі майнери заставилися над своїм положенням. Робітничі класи потребують зараз не картографів і пияків, а робітників з твердим розумом, які зміogli б розібратися в нинішній економічній кризі і боротися проти неї. Як би ці робітники зрозуміли, що картографство і пиячниця приносять велику шкоду не тільки їм, але цілій робітничій класі у її визвольній боротьбі, бо робітник, який пропинає свої гроші або програє їх в карти є великою колодою на дорозі цієї боротьби, то вони покинули б провадити таке життя. Вони віддали б частину своїх заробітків на робітничі організації і пресу, а це принесло б далеко більшу користь для них самих і для цілого робітничого руху в Канаді.

Тому покінчіть таке життя, а беріться до читання своєї преси, ставайте членами бовіх робітничих організацій, бо тільки тоді пізнаєте правду і будете боротися проти панського уганску.

Майнер

РАДО ПРОВІВ ЧАС З ТОВАРИШАМИ НА ЛІКНІКУ

Торонто, Онт.

Приймавши до Торонто я прочитав оголошення, що місцеві робітничі організації, які гуртуються при Укр. Роб. Домі, влаштовують величавий пікнік. Я постановив поїхати на пікнік з одним своїм товаришем. Було це на 10 серпня в неділю. Ми прийшли до Укр. Роб. Дому і побачили там великий гурт товаришів і товаришок, що всі

дали до трока, щоб відіхати на пікнік. Пікнік відбувався на фармі одного товариша, яких 20 миль від Торонто.

Приймавши на місце ми застали велике число товаришів і товаришок, що впривалили з міських порохів, щоб на свіжому повітрі провести кілька годин. Незадовго приїхала оркестра відділу ТУРФДім і заграла кілька гарних пісень. Офіційний пікніковий комітет приступив до виконання програми.

День був гарний і всі присутні були у веселім настрою. Мені здавалося, що всі ці робітники і робітничі становлять одну велику сім'ю. Я хоч чужий, то почув себе між ними дуже близьким. Бо тільки в робітничо-фермерській організації є дійсне товариське трактування, є товариська любов, яка в'яже всіх членів в одну велику родину. Тільки робітничо-фермерська організація, така як ТУРФДім, виховує своїх членів в правильній пролетарській душі і каже їм жити в згоді і любові, бо це є два чинники, які в'яжуть тих членів в одно тіло в їх боротьбі проти капіталістичного виласку.

Програма пікніку була досить велика і різноманітна. Наперед треба було вибрати господаря пікніку. Номіновано трох кандидатів. Живідали вніс свою кандидатуру, Секція Молоді свою, а фермери свою. Господином пікніку вибрано фермерську кандидатуру — тку Білчука. Йі влучено заради гарний поларунок, червону стяжку.

Довго забавлялися товариші і товаришки на пікніку. Нарешті захопиче сонце сказало, що час йти домі. Не дуже радо опустили ми пікнікову площу. Жаль було нам лишати свій свідок і вертати до душного міста.

Я довідався, що торонтовський відділ ТУРФДім провадить гарду працю над освідленням торонтовського робітничества. Зі своєї сторони бажав йому як найкращого успіху в цій праці. Працюйте, товариші і товаришки, над поглибленням свого знання, бо свідомість своїх інтересів, не один крок вперед до кращого життя.

Подорожний.

ЮНІЙНИЙ МІТІНГ ІНДУСТРИАЛЬНОЮ ЮНІ ЛІСОВИХ І РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ У ВІННІПЕГУ

— відбувається —

В СЕРЕДУ, 1 ЖОВТНЯ

В БОІ АКОРД БІЛЮКОВИ на розі вулиць Мейн і Логан, на другій підлозі, кімната 204

Юнійні члени обов'язково повинні прийти на цей мітинг. Нових членів радо вітаємо. Початок мітингу в год. 8.30 вечером. Комітет.